

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318010375
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6318010375.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci odsúdenej Y. M. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 02. septembra 2021, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/118/2018 zo dňa 21. júna 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdenej Y. M. zamieta.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 4T/118/2018 zo dňa 21. júna 2021 senát Okresného súdu Brezno podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. nariadil odsúdenej Y. M. vykonať trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 4T/118/2018-322 zo dňa 28.01.2019. Podľa § 52 ods. 5 Tr. zák., § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. odsúdenú zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Návrh odsúdenej na predĺženie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a uloženie obmedzenia spočívajúceho v zákaze užívania alkoholických nápojov zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že napriek tomu, že odsúdená bola právoplatne uznaná za vinnú zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák., ktorý spáchala na vyššie uvedenom skutkovom základe, za ktorý bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 4T/118/2018-322 zo dňa 28.01.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.01.2019, ktorým jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody, sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, kedy mala viesť riadny život, vyhýbať sa akémukoľvek konfliktu so zákonom, strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom, nepožívať alkoholické nápoje; dopustila konania, ktoré je v rozpore s povinnosťami a obmedzeniami uloženými rozsudkom č.k. 4T/118/2018-322 zo dňa 28.01.2019; keď počas plynutia skúšobnej doby opakovane požívala alkoholické nápoje. Odsúdená teda nevyužila dobrodenie zákona v podobne podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ale svojim správaním dala dôvod na nariadenie jeho výkonu. Navyše, obvinená je v súčasnej dobe stíhaná väzobne v inej trestnej veci pre podozrenie zo spáchania prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. pričom z charakteru stíhaného skutku a jeho právnej kvalifikácie jednoznačne vyplýva podozrenie, že sa ho dopustila opäť pod vplyvom alkoholu.

Proti tomuto uzneseniu podala odsúdená priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 21.06.2021 sťažnosť, ktorú bližšie zdôvodnila prostredníctvom ustanoveného obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 03.08.2021. V sťažnosti v podstate uviedla, že považuje zmenu podmieneného odsúdenia na vykonanie trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov za neprimerane prísny trest. Akcentovala, že alkoholické nápoje požíla len raz, išlo o ojedinelé vybočenie z medzí riadneho života. Mala za to, že v tomto konkrétnom prípade by bolo pre ňu účelnejšie predĺženie

skúšobnej doby, za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, resp. ak by sťažnostný súd vyhovel a predĺžil skúšobnú dobu nad odsúdenou na maximálnu dobu 5 rokov, uvedená skutočnosť by mohla postačovať k tomu, aby uložený trest naďalej plnil účel. Uviedla, že má snahu vybudovať si dostatočný náhľad na chorobu a je si plne vedomá svojich konaní, ktoré ľutuje. Na základe uvedeného navrhla, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a rozhodol vo veci sám tak, že predĺži nad odsúdenou skúšobnú dobu na maximálnu povolenú dobu 5 rokov, za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej nebola dôvodne podaná.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/118/2018 zo dňa 28.01.2019 bola Y. M. uznaná vinnou zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., za čo bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu na jej správaním v skúšobnej dobe. Zároveň súd odsúdenej uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediálnym úradníkom alebo iným odborníkom výchovnému programu. Odsúdenej súd uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.01.2019 a od tohto dátumu začala odsúdenej plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

V súvislosti s rozhodovaním o podmiennečne odloženom treste odňatia slobody doterajšia súdna prax jednoznačne konštatuje, že esenciálnou zložkou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Pokiaľ ide o riadny život, uvedenému pojmu zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmiennečne odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmiennečne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovel uloženým podmienkam (nenahradil škodu spôsobenú trestným činom, resp. nezaplátil zameškané výživné, ak boli uložené). Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmiennečne odsúdený plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Súd prvého stupňa dospel v tomto prípade ešte v priebehu skúšobnej doby k záveru, že podmiennečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou s probačným dohľadom u odsúdenej neplní svoj účel. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Súd prvého stupňa dospel v tomto prípade ešte v priebehu skúšobnej doby k záveru, že podmiennečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou s probačným dohľadom u odsúdenej neplní svoj účel a evidentne nepostačuje na jej nápravu, nakoľko odsúdená opakovane porušila uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, keďže najmenej dňa 11.04.2021 jej bolo políciou dychovou skúškou nameraných 0,72 mg/l alkoholu v dychu, pričom aj dňa 14.05.2021 jej bola políciou vykonaná dychová skúška s pozitívnym výsledkom alkoholu v dychu s hodnotou 0,97 mg/l. Navyše pod vplyvom alkoholu sa mala dopustiť konania aj dňa 21.05.2021 pri vykonávaní opatrovateľskej služby, za ktorý skutok je odsúdená v súčasnosti väzobne stíhaná v inej trestnej veci.

Už len táto samotná okolnosť preukazuje, že odsúdená nerešpektuje uložené obmedzenie v podobe zákazu požívania alkoholických nápojov, preto je dôvodné, rozhodnúť o jej neosvedčení sa už počas skúšobnej doby.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny.

Povinnosťou odsúdenej v danom prípade bolo viesť život takým spôsobom, aby sa nedostala do rozporu so zákonom, dodržiavala právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnila si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužívala svoje práva proti spoluobčanom, nenarušovala občianske spolunažívanie v mieste bydliska ani v zamestnaní, plnila uložené obmedzenia a povinnosti, nedopúšťala sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Krajský súd v zhode s úsudkom prvostupňového súdu akcentuje skutočnosť, že odsúdená opakovane porušila obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom voči odsúdenej je vedené trestné stíhanie v inej trestnej veci, ktorého konania sa mala taktiež dopustiť pod vplyvom alkoholu počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Predpokladom pre vyslovenie súdu, že sa odsúdená počas skúšobnej doby osvedčila a nepodmienečný trest odňatia slobody sa preto nevykoná je, aby odsúdená splnila podmienky uvedené v § 52 ods. 1 Tr. zák. Okrem vedenia riadneho života v skúšobnej dobe, zákon špecifikuje aj iné podmienky, ktoré musia byť splnené. Ide o vykonanie iných sankcií uložených rozhodnutím súdu alebo plnenie obmedzení a povinností, ak tieto boli súdom uložené. Odsúdenej bolo vyššie uvedeným rozsudkom uložené, okrem trestu odňatia slobody, ktorý bol podmiennečne odložený, aj obmedzenie vo forme zákazu požívania alkoholických.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom bolo jednoznačne preukázané, že odsúdená v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia opakovane porušila súdom uložené obmedzenie, a preto súd prvého stupňa nemohol pristúpiť k inému rozhodnutiu, ako tomu, že sa odsúdená v skúšobnej dobe neosvedčila, nakoľko nedodržala podmienky podmieneného odsúdenia. Uvedené konanie odsúdenej nie je možné vyhodnotiť inak, iba tak, že odsúdená v skúšobnej dobe nevedla riadny život. Odsúdená preukázala, že možnosť nápravy uložením trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, nemá záujem využiť.

Vzhľadom na to, že skutočnosti namietané odsúdenou v sťažnosti už boli odsúdenou uvádzané pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal v napadnutom uznesení, sťažnostný súd nepovažuje za potrebné sa k nim opätovne vyjadrovať.

Rovnako prvostupňový súd správne postupoval, keď zaradil odsúdenú na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže odsúdená nebol vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch pre úmyselný trestný čin.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdenej podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.